

Seksting među adolescentima

Katarina ŠIMIĆ

Fakultet prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti Sveučilišta u Mostaru

UDK: 613.88:316

613.88:004

DOI: 10.15291/ai.3609

PREGLEDNI ČLANAK

Primljeno: 16. listopada 2021.

SAŽETAK

KLJUČNE RIJEČI:

adolescenti,
motivi, posljedice,
rasprostranjenost, seksting

Rad nudi pregled prirode sekstinga među adolescentima s jasnim određenjem sekstinga, njegove rasprostranjenosti, motivima sekstinga i posljedicama. Pregledom literature vidljivo je kako se seksting definira kao slanje, primanje i razmjena seksualno eksplicitnih sadržaja (tekstualnih poruka, fotografija ili videozapisa). Posljednjih godina seksting postaje sve popularniji način komunikacije među adolescentima. Kao motivi upuštanja u seksting navode se flert, želja za intimnosti i uzbuđenjem, privlačenje pažnje, nagovaranje partnera na seksting, želja za iniciranjem seksualne aktivnosti i dosada. Posljedice sekstinga uobičajeno se ogledaju u niskom samopouzdanju, povećanom stresu, simptomima depresije, anksioznosti i rizicima suicida. U literaturi često nailazimo na negativne ishode sekstinga (anksioznost, depresija, prekomjerna upotreba alkohola), dok pozitivni ishodi sekstinga (normativno seksualno ponašanje, zadovoljstvo u vezi, uzbuđenost, sreća, flert) nisu dovoljno naglašeni. U radu će se dati pregled dosadašnjih istraživanja o sekstingu, njegove rasprostranjenosti, motiva za sudjelovanje u sekstingu te samih posljedica sekstinga.

UVOD

Suvremeno društvo nezamislivo je bez pametnih telefona i društvenih mreža. Stoga ne iznenađuje podatak kako danas djeca i tinejdžeri posjeduju i koriste pametne telefone, tablete i računala, što im omogućuje aktivno sudjelovanje na društvenim mrežama i različitim aplikacijama. Posjedovanje digitalnih uređaja adolescente dovodi u rizik od slanja, primanja i razmjene seksualno eksplicitnih sadržaja, što se naziva sekstingom. Svaki pametni telefon posjeduje kameru putem koje u svakom trenutku i na svakom mjestu adolescenti mogu poslati fotografije i videozapise. Raširena upotreba pametnih telefona među adolescentima pospješuje, popularizira i omogućuje slanje i primanje seksualnih sadržaja i videozapisa, zaključuje Allen (2015). Razdoblje adolescencije ujedno je i vrijeme u kojemu adolescenti istražuju svoju seksualnost i eksperimentiraju, a moderna tehnologija poput pametnih telefona i društvenih mreža omogućuje brži porast sekstinga među adolescentima.

Seksting uključuje seksualno eksplicitne fotografije, videozapise i tekstualne poruke. Razmjena fotografija između dvije osobe brzo može postati viralni problem, naglašava Manning (2020). Široka rasprostranjenost sekstinga među adolescentima, dovodi seksting do samog vrha najčešćih metoda internetskih seksualnih interakcija. Za Levina (2013) seksting predstavlja način komunikacije među adolescentima. Slanje sekstova raste s kronološkom dobi adolescenata, ističu Garmendia i sur. (2010). Autor Lanhart (2009) navodi kako se radi o osobnom izboru pojedinca i njegovoj želji za slanjem poruka/videa seksualnog sadržaja. Odluke za uključivanje u seksting su različite. Recentna literatura (Manning, 2020; Allen, 2015; Levine, 2013) potvrđuje kako adolescenti putem sekstinga ostvaruju želju za avanturom, dokazuju se vršnjacima uz nerijetko prisutni pritisak vršnjaka za slanjem sekstova. Široka primjena sekstinga sa sobom nosi pozitivne i negativne posljedice na razvoj adolescenata.

S ciljem da se ukaže na relevantnost i važnost proučavanja sekstinga, u ovom radu govorit će se o prirodi sekstinga, rasprostranjenosti, motivima i posljedicama sekstinga.

ODREĐENJE POJMA „SEKSTING“

Riječ *seksting* prvi se put javno definira 2005. godine kao sporazumno slanje eksplicitnih fotografija putem pametnog telefona. Mediji su učestalo koristili ter-

min *seksting* te je 2009. godine (riječ *seksting*) postala jednom od finalista za riječ godine, ističu Chaudhary i sur. (2017).

Autorice Sesar i Dodaj (2020) ističu kako se riječ *seksting* prvi put pojavila 2011. godine u Oxfordovu rječniku stranih riječi i predstavlja izvedenicu dvije engleske riječi *sex* i *texting*. Za Bailey i Hannu (2012) *seksting* se jednostavno određuje kao međudjelovanje riječi „*sex*“ i „slanje poruka“. *Seksting* predstavlja samoproizvodnju i distribuciju seksualno eksplicitnih slika putem pametnih telefona tijekom sporazumne, dobrovoljne aktivnosti, zaključuje Temple (2015). Za Winkelman i sur. (2014) *seksting* označava slanje i prijenos seksualnih fotografija maloljetnika. S druge strane, Yepez Tito i sur. (2021) smatraju kako se *seksting* odnosi na razmjenu seksualno eksplicitnog sadržaja putem poruka i/ili fotografija pomoću digitalnih medija.

Seksting podrazumijeva dijeljenje osobno proizvedenog seksualnog materijala elektroničkim putem, što u nekim slučajevima ima pozitivan, a u nekim negativan ishod, navodi Englander (2019). Sličnu definiciju predlažu Olatunji i sur. (2019), definirajući *seksting* kao demonstraciju izrade, dijeljenja, slanja i objavljivanja seksualno eksplicitnog sadržaja putem interneta, pametnih telefona ili nekog drugog elektroničkog uređaja od pojedinca. Medrano i sur. (2018) određuju *seksting* kao slanje, primanje i prosljeđivanje seksualnih poruka stavljajući pri tome naglasak na pritisak vršnjaka. Adolescenti zbog pritiska vršnjaka dijele osobne fotografije koje zatim postaju dostupne i drugim osobama bez pristanka autora fotografije. U postojeću definiciju *sekstinga* Ojeda i sur. (2020) navode i same razloge zbog kojeg se adolescenti odlučuju na *seksting*. U prvom redu ističu želju za istraživanjem i eksperimentiranjem o sebi, svome tijelu, traženju vlastitog identiteta, što je temeljno obilježje razdoblja adolescencije. Najkraću definiciju *sekstinga* nalazimo kod Marume i sur. (2018) koji *seksting* definiraju jednostavno kao slanje eksplicitnog sadržaja.

Iz definicije je jasno kako se radi o ograničavanju *sekstinga* samo na slanje eksplicitnih sadržaja, a pri tome se izostavljaju primanje i prosljeđivanje videozapisa i tekstualnih sadržaja kao važne, ključne aktivnosti *sekstinga*. Stoga Villacampa (2017), prilikom definiranja *sekstinga*, posebno naglašava kako *seksting* nije samo primanje sadržaja koji su označeni kao seksualno eksplicitni već njihovo slanje i prosljeđivanje drugima. Amundsen (2019) smatra kako je *seksting* digitalno posredna aktivnost putem koje se stvaraju, šalju i primaju privatne seksualne fotografije.

Prezentirane, dostupne definicije *sekstinga* uglavnom sadrže iste riječi poput

slanja, primanja i prosljeđivanja seksualno eksplicitnih sadržaja (Villacampa, 2017; Medrano i sur., 2018; Marume i sur., 2018), uz dodavanje i drugih elemenata u definiciju poput osobnog pristanka (Temple, 2015) i pritiska vršnjaka (Medrano i sur., 2018), što ih čini drugačijima. U skladu s tim, neki autori (Buljan Flander i sur., 2021) predlažu dogovor oko jedinstvene definicije sekstinga zbog valjane procjene raširenosti sekstinga među adolescentima. Jedinstvena definicija sekstinga obuhvaća slanje i primanje eksplicitnih sadržaja, njihovu razmjenu putem poruka i/ili fotografija koje postaju dostupne drugim osobama bez pristanaka autora tih poruka i/ili fotografija.

VRSTE SEKSTINGA

Recentni autori (Calvert, 2009; Barrense-Dias, 2017; Sesar i Dodaj, 2020) ukazuju na različite vrste sekstinga. Najpoznatiju podjelu sekstinga koju možemo naći u literaturi kreirao je Calvert (2009), koji seksting dijeli na *primarni*, *sekundarni* i tzv. *osvetnički* seksting. *Primarni* seksting ogleda se u slanju seksualnog sadržaja drugima. *Sekundarni* seksting podrazumijeva situaciju u kojoj netko drugi šalje poruke seksualnog sadržaja na kojima se ne nalazi osoba koja taj seksualni sadržaj šalje, navode autorice Sesar i Dodaj (2020). Treća vrsta sekstinga je tzv. *osvetnički* seksting koji se smatra najtežim oblikom sekstinga. U osvetničkom sekstingu javlja se narušavanje privatnosti i samog integriteta osobe. U ovom obliku sekstinga radi se o dijeljenju seksualnih materijala (fotografija ili videozapisa) bivšeg partnera/ice bez njegova/njezina pristanka. S pravom se može zaključiti kako *osvetnički* seksting zapravo povrjeđuje osnovna ljudska prava o privatnosti.

Schmitz i Siry (2011) proširuju definiciju *primarnog* sekstinga uvodeći pojam sporazumnog, dogovorenog razmjenjivanja seksualnog sadržaja u grupi vršnjaka, bez prisile i ucjene, uz odobrenje vlasnika eksplicitnog sadržaja. *Sekundarni* seksting autori definiraju kao slanje eksplicitnih sadržaja većoj grupi ljudi i to najčešće bez pristanka vlasnika sadržaja.

U suvremenoj literaturi (Sesar i Dodaj, 2020; Marume i sur., 2018) možemo pronaći još jednu podjelu koju navode Barrense-Dias i sur. (2017), a prema kojoj razlikujemo dvije vrste sekstinga, *aktivni* i *pasivni*. *Aktivni* seksting podrazumijeva slanje ili primanje eksplicitnih materijala, a *pasivni* seksting primanje eksplicitnih sadržaja samog tvorca poruke ili primanje od treće osobe koja je taj sadržaj prosljedila.

Rasprostranjenost sekstinga

Barrense-Dias i sur. (2017) izvještavaju kako većina studija provedena u SAD-u, Europi i Latinskoj Americi potvrđuje rasprostranjenost sekstinga među adolescentima. Olatunde i Balogun (2017) navode kako su proveli istraživanje u kojem su sudionici bili adolescenti u dobi do 14 do 24 godine. Rezultati istraživanja potvrđuju slanje seksualno sugestivnih poruka suprotnom spolu bar nekoliko puta. Uz to, sudionici istraživanja priznaju kako su imali seksualne odnose nakon razmjene seksualnih sadržaja, a nešto manje od pola adolescenata, sudionika ovog istraživanja, priznaje kako su pametni telefon koristili za razmjenjivanje različitih seksualnih sadržaja i fotografija vršnjaka u eksplicitnim pozama.

Prema istraživanju europske studije iz 2011. godine, u Velikoj Britaniji je 4 % djece u dobi od 11 do 16 godina poslalo seksualnu poruku ili sliku, navodi York (2019). Ojeda i sur. (2020) proveli su istraživanje u Španjolskoj s adolescentima u dobi od 12 do 16 godina kako bi utvrdili u kojoj mjeri adolescenti koriste seksting. Istraživanje je potvrdilo kako adolescenti najčešće primaju i šalju eksplicitne sadržaje, a nešto manji broj adolescenata navodi kako su seksualne sadržaje primili od treće osobe.

Russo i Ardnt (2010) upozoravaju kako 20 % tinejdžera u dobi od 13 do 19 godina priznaje sudjelovanje u sekstingu šaljući polugole ili gole fotografije tadašnjim partnerima kao i videozapise. Isti autori sugeriraju poželjnost obrazovanja nastavnog osoblja o zloupotrebi sekstinga, a ne samo obrazovanja učenika. Povezanost nastavnog osoblja s različitim oblicima sekstinga moglo bi dovesti do oduzimanja dozvola za rad s djecom, kaznenih prijava, ali i otpuštanja.

U SAD-u provedena je jedna studija koja je uključivala internetsko istraživanje sekstinga u kojoj su sudjelovali adolescenti u dobi od 13 do 19 godina kako bi se utvrdilo jesu li bili uključeni u slanje ili primanje eksplicitnih seksualnih fotografija ili videosadržaja. Iz dobivenih rezultata zaključujemo kako su djevojke u većem broju slale eksplicitne fotografije negoli dječaci iste dobi. Chaudhary i sur. (2017) navode kako se seksting iz godine u godinu sve više širi među adolescentima. Ovakav zaključak izvode iz istraživanja koje su proveli s adolescentima u dobi od 13 do 19 godina, a iz koga je razvidno kako su adolescenti aktivno i pasivno uključeni u seksting.

Zanimljiv je podatak kako su više djevojke aktivno sudjelovale u slanju seksualno sugestivnih poruka svojim partnerima s kojima su u romantičnim vezama za razliku od dečki koji su to činili u nešto manjem broju. Na temelju dobivenih

rezultata možemo pretpostaviti kako su upravo dečki bili ti koji su sugerirali svojim partnericama/poznanicama da im pošalju neke seksualno eksplicitne poruke/fotografije ili videozapise.

U prilog tome govori istraživanje (Temple, 2015) provedeno u Teksasu među starijim adolescentima u kojemu djevojke otkrivaju kako su od njih tražene eksplicitne fotografije, dok je nešto manji broj dečki prijavio isto. U istom istraživanju djevojke izjavljuju kako im smeta takav način komunikacije, a samo manji broj muških sudionika istraživanja vidi problem u traženju eksplicitnih fotografija.

O učestalosti pojave sekstinga istraživali su i Kernsmith i sur. (2018) anketirajući učenike srednjih škola koji su prijavili bar jedan oblik sekstinga tijekom godinu dana. Istraživanje je potvrdilo kako učenici više od učenica sudjeluju u sekstingu. Međunarodna recentna i relevantna literatura (Russo i Ardnt, 2020; York, 2019; Kernsmith i sur., 2018; Barrense-Dias i sur., 2017; Temple, 2015) potvrđuje visoku raširenost sekstinga među adolescentima.

Motivi sudjelovanja u sekstingu

Niz recentnih istraživanja (Dir i sur., 2013; Kernsmith i sur., 2018; Olatunji i sur., 2019) nastojalo je dati odgovor na pitanje zašto se adolescenti odlučuju na seksting. Postoje mnogobrojni razlozi zbog kojih adolescenti pribjegavaju sekstingu. Wolak i sur. (2012) kao jedan od razloga zbog kojih adolescenti posežu za sekstingom vide u približavanju i upoznavanju s osobom suprotnog spola koja ih seksualno privlači i s kojom (ni)su u romantičnoj vezi s ciljem privlačenja njezine/njegove pažnje. Zatim, jedan dio adolescenata seksting vidi kao zabavu, priliku za moguće seksualne aktivnosti, seksualno eksperimentiranje, flert ili jednostavno kao priliku za stupanje u spolni odnos. Istraživanje provedeno u Velikoj Britaniji (Amundsen, 2019) na ženama različite dobi (od 18 do 38 godina) potvrđuje da su slale seksualne sadržaje svojim partnerima smatrajući kako tako učvršćuju romantične veze koje imaju s njima. S druge strane, bile su upoznate s informacijom kako se radi o digitalnim aktivnostima za koje postoji mogućnost da ih te osobe podjele s drugim osobama, bez njihovog znanja.

Iz provedenog istraživanja razvidno je kako nisu samo adolescenti skloni slati seksualni materijal romantičnim partnerima, nego i osobe srednje životne dobi. Dir i sur. (2013) ističu kako odrasli vide određene prednosti slanja poruka seksualnog sadržaja pravdajući ga većom mogućnosti ulaska u seksualne odnose i osjećajem sreće, uzbuđenja i zadovoljstva primanjem eksplicitnih fotografija i

tekstualnih poruka. Nekima seksting služi kao jedan oblik samopredstavljanja drugima. U Belgiji je provedena studija (Ouytsel i sur., 2017) u kojoj su sudjelovali srednjoškolci i izrazili pozitivan stav prema sekstingu.

Adolescenti odobravaju i podržavaju seksting navodeći kako im upravo seksting pruža različita emocionalna uzbuđenja, radosna iščekivanja i ushićenost prilikom primanja eksplicitnih sadržaja. Razlozi za seksting variraju i različiti su ako uzmemo u obzir spol, potvrđuje Davidson (2014). Spomenuti autor navodi kako djevojke seksting koriste kako bi se ostvarile u romantičnim vezama, bile seksualno privlačne te imale moć i kontrolu nad muškarcima. Slične motive nalazimo i kod muškaraca, samo s naglaskom na popularnost, status i seksualnu snagu koju vide kao determinantu muškosti.

Olatunji i sur. (2019) pokazuju kako je seksting raširen i među studentskom populacijom, a autori istraživanja sam seksting povezuju s niskom samopouzdanjem studenata i željom za vršnjačkom povezanosti. Autori naglašavaju kako je ovo istraživanje ukazalo na činjenicu kako su studenti ti koji imaju veće potrebe za sekstingom, često ga koriste u komunikaciji sa suprotnim spolom i imaju veću želju za dobivanjem eksplicitnih fotografija i sadržaja od studentica.

Posljedice sekstinga

Seksting postaje sve učestaliji oblik komunikacije među adolescentima. Opasnosti koje nosi sa sobom dugotrajne su i štetne za mentalno zdravlje pojedinca. Psihosocijalne posljedice koje uzrokuje seksting nisu još uvijek dovoljno istražene, smatra Walsh (2019). S druge strane, Dake i sur. (2012) upozoravaju kako seksting ima neželjene posljedice na zdravlje pojedinca navodeći da su pojedinci žrtve maltretiranja te pokazuju veću sklonost depresiji i anksioznosti, ali i većoj stopi suicida, što nije zanemarujuće.

Opsežno istraživanje u Pennsylvaniji proveli su Frankel i sur. (2018), kako bi utvrditi povezanost između sekstinga i mentalnog zdravlja adolescenata. Rezultati istraživanja ukazuju kako postoji negativna korelacija sekstinga i mentalnog zdravlja. Adolescenti koji su razmjenjivali seksualne sadržaje s vršnjacima, posebno osobne fotografije, bili su skloniji zlouporabi duhana, alkohola, različitim simptomima depresije i pokušaja suicida.

Brojne studije (Englander, 2019; Frankel i sur., 2018; Van Qutsel i sur., 2014) potvrđuju pozitivnu korelaciju depresije i sekstinga. U usporedbi s adolescentima koji nisu sudjelovali u sekstingu, adolescenti koji su sudjelovali u sekstingu

imali su znatno veće izgleda za razvoj depresije i simptoma anksioznosti, navode Chaudhary i sur. (2017).

Moguće kako su adolescenti sa simptomima depresije (osjećaj bezvoljnosti, gubitka interesa, lošeg raspoloženja) skloni slanju sekstova bez razmišljanja o mogućim posljedicama. Značajnu povezanost sekstinga i anksioznosti potvrđuju i različite druge studije (Englander, 2019; Drouin, i sur., 2015). Adolescenti sa simptomima anksioznosti u većoj su mjeri slali sekstove s nadom kako će tako poboljšati odnose s partnerom ili ostvariti neki trajniji odnos.

Stres se često dovodi u pozitivnu korelaciju sa sekstingom što potvrđuju i istraživanja. Hulland i sur. (2014) ističu povezanost stresa s povećanim brojem sekstova što negativno djeluje na mentalno zdravlje pojedinca. Kao posljedice sekstinga, posebno kod onih koji su u njemu aktivno sudjelovali šaljući osobne fotografije, uzrokuju velike količine stresa (osoba je u stalnom strahu gdje fotografije mogu završiti) i manjkom samopouzdanja, navode Klettke i sur. (2019). Zabrinjavajućim se čini činjenica kako poslani sadržaji dugotrajno ostaju pohranjeni što omogućuje njihovu zlouporabu. Adolescenti su često nesvjesni posljedica sekstinga i trajnosti digitalnih tragova, ističe Chalfen (2009).

Postoje slučajevi, iako rijetki, maloljetnika koji su optuženi za dječju pornografiju, izvještavaju Moreno i Kolb (2012). Osuđivanje maloljetnika i kažnjavanje dovodi do posljedica kao što su rano napuštanje škole, kazneno evidentiranje i poteškoće prilikom zaposlenja (Qualye i Newman, 2015). Negativnim posljedicama sekstinga, Cabassa i Baumann (2013) smatraju brojne emocionalne poteškoće poput povlačenja u sebe, niskog samopouzdanja, zlouporabe alkohola i psihoaktivnih tvari. Povezanost obiteljskog nasilja, sekstinga i zlouporabe alkohola potvrđuje istraživanje koje su proveli Florimbio i sur. (2019), u koje su bili uključeni muškarci na kliničkom liječenju od alkohola. Autori istraživanja ukazuju na činjenicu kako seksting povećava obiteljsko nasilje, posebno partnera nad partnericama i uz to vežu prekomjernu uporabu alkohola.

Bailey i Hanna (2011) upozoravaju kako nerijetko prijave za seksting dovode do odbijanja prilikom upisa na fakultet, dobivanja studentskih stipendija, nemogućnosti formiranja zdravih, stabilnih romantičnih veza, a kasnije i mogućnosti zaposlenja. Seksting je povezan s različitim rizičnim ponašanjima gdje posebno dolaze do izražaja rizična seksualna ponašanja. Houck i sur. (2014) ističu kako adolescenti koji prakticiraju seksting u većoj mjeri ranije ulaze u seksualne aktivnosti, imaju veći rizik za trudnoćom i veću mogućnost obolijevanja od spolno prenosivih bolesti, za razliku od mladih koji nisu aktivno uključeni

u seksting. Zatim Ybara i Mitchell (2014) upozoravaju kako adolescenti koji sudjeluju u sekstingu imaju veći broj seksualnih partnera koje često mijenjaju, što dodatno narušava njihovo mentalno zdravlje.

Recentna istraživanja (Hasinof, 2016; Levine, 2013; Parker i sur., 2013) ukazuju na pozitivne posljedice sekstinga. Seksting pospješuje komunikaciju među parovima, uzajamno povjerenje i poštovanje u vezi koje se ostvaruje prilikom dopisivanja i sekstanja, navode Parker i sur. (2013).

Kao prednost sekstinga, Hasinof (2016) vidi flert, predigru, približavanje partneru i izražavanje seksualne aktivnosti, ako su partneri fizički udaljeni jedni od drugog. Autor Levine (2013) seksting percipira kao normativno seksualno ponašanje što je jedna od pozitivnih posljedica sekstinga. Adolescenti danas sve više koriste seksting kao način komunikacije i upoznavanja s partnerima, stoga je važno podučiti ih pozitivnim i negativnim posljedicama sekstinga.

ZAKLJUČAK

U razdoblju adolescencije najviše se razmatra seksualno ponašanje adolescenata. Brojna tehnološka postignuća otvorila su vrata sekstingu i omogućila njegovu široku rasprostranjenost. U želji za dokazivanjem, samostalnosti, prihvaćanjem vršnjaka i istraživanjem seksualnosti, adolescenti se upuštaju u seksting šaljući i primajući seksualno eksplicitne tekstualne poruke, fotografije i videozapise. Uz pomoć društvenih mreža seksting se učestalo koristi kako bi se adolescenti upustili u seksualne interakcije. Adolescenti koji su bili sudionici različitih istraživanja izvještavaju o motivima za sekstingom. Tako djevojke navode na prvom mjestu emocionalnu povezanost s partnerom kao motiv za stupanje u seksting, dok su za dečke ti motivi uzbuđenje, zabava i užitak.

Uzimajući u obzir navedene motive za slanjem sekstova, ne možemo ne uočiti štetne posljedice sekstinga koje negativno djeluju na mentalno zdravlje adolescenata. U istraživanjima jasno uočavamo negativnu korelaciju između sekstinga i upuštanja u rane spolne aktivnosti, rizik od trudnoće, zlorabe alkohola i psihoaktivnih tvari, pojavu različitih simptoma depresije i anksioznosti, povećani stres i rizik od suicida. Pozitive posljedice sekstinga omogućuju veće zadovoljstvo adolescenata koji osjećaju uzbuđenje i sreću prilikom slanja sekstova. Seksting ne možemo ignorirati, ali možemo preventivno djelovati kako bismo ublažili njegove negativne posljedice na mentalno zdravlje adolescenata.

LITERATURA

- ALLEN, L. (2015). Sexual assemblages: mobile phones/young people/school. *Discourse: Studies in the Cultural Politics of Education*. 36 (1): 120–132.
- AMUNDSEN, R. B. (2019). *Sexting as Intimacy Work: Exploring the Impact of Mediation on Intimacy* (Doctoral thesis). <https://doi.org/10.17863/CAM.41412>.
- BAILEY, J., M. HANNA. (2019). The gendered dimensions of sexting: Assessing the applicability of Canada's child pornography provision. *Canadian Journal of Women and the Law*. 23 (2): 405–441.
- BARRENSE-DIAS Y., A. BERCHTOLD, J.-C. SURÍS, C. AKRE. (2017). Sexting and the definition issue. *J. Adolesc. Health*. 61: 544–554.
- BIANCHI, D., M. MORELLI, R. BAIOTTO, E. CATTELINO, F. LAGHI, A. CHIRUMBOLO. (2019). Family Functioning Patterns Predict Teenage Girls' Sexting. *International Journal of Behavioral Development*. 43 (6): 507–514.
- BULJAN FLANDER, G., K. PRIJATELJ, A. RAGUŽ, M. ČAGALJ FRAKAŠ, E. SELAK BAGARIĆ. (2021). Raprostranjenost i navike sekstinga kod djece srednjoškolske dobi u Hrvatskoj. *Napredak*. 162 (1–2): 7–25.
- CABASSA, L. J., A. A. BAUMANN. (2013). A two-way street: Bridging implementation science and cultural adaptations of mental health treatments. *Implementation Science*. 8: 1–14. <https://doi.org/10.1186/1748-5908-8-90>.
- CALVERT, C. (2009). *Sex, Cell Phones, Privacy, and the First Amendment: When Children Become Child Pornographers and the Lolita Effect Undermines the Law*, 18 *CommLaw Conspectus* 1. <https://scholarship.law.edu/commlaw/vol18/iss1/3>
- CHALFEN, R. (2009). "It's only a picture": sexting, "smutty" snapshots and felony charges. *Vis Stud*. 24 (3): 258–268.
- CHAUDHARY, P., M. PESKIN, J. R. TEMPLE, R. C. ADDY, E. BAUMLER, S. ROSS. (2017). Sexting and Mental Health: A School-Based Longitudinal Study among Youth in Texas. *Journal of Applied Research on Children*. 8 (1): Article 11.
- DAKE, J. A.; J. H. PRICE, L. MAZIARZ, B. WARD. (2012). Prevalence and correlates of sexting behavior in adolescents. *American Journal of Sexuality Education*. 7: 1–15.
- DAVIDSON, J. (2014). Sexting: Gender and Teens. *Journal Youth and Adolescence*. 44: 2377–2380.

- DIR, A. L., A. COSKUNPINAR, J. L. STEINER, M. A. CYDERS. (2013). Understanding differences in sexting behaviors across gender, relationship status, and sexual identity, and the role of expectancies in sexting. *Cyberpsychology, Behavior, & Social Networking*. 16: 568–574. doi:10.1089/cyber.2012.0545.
- DROUIN, M., J. ROSS, E. TOBIN. (2015). Sexting: A new, digital vehicle for intimate partner aggression. *Computers in Human Behavior*. 50: 197–204. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.04.001>
- ENGLANDER, E. (2019). What do we know about sexting, and when did we know it? *Journal of Adolescent Health*. 65 (5): 577–578. <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2019.08.004>
- FLORIMBIO, A. R., M. J. BREM, H. L. GRIGORIAN, J. ELMHUIST, C. R. SHOREY, R.J. TEMPLE, G. STUART. (2019). An Examination of Sexting, Sexual Violence, and Alcohol Use Among Men Arrested for Domestic Violence. *Archives of Sexual Behavior*. 48: 2381–2387.
- FRANKEL, A. S.; S. B. BASS, F. PATTERSON, T. DAI, D. BROWN. (2018). Sexting, Risk Behavior, and Mental Health in Adolescents: An Examination of 2015 Pennsylvania Youth Risk Behavior Survey Data. *Journal of School Health*. 88 (3): 190–199.
- GARMENDIA, M., E. JIMÉNEZ, M.A. CASADO, G. MASCHERONI. (2010). Net children go mobile: Riesgos y oportunidades en Internet y el uso de dispositivos móviles entre menores españoles (2010-2015). Universidad del País Vasco/Red.es. <https://bit.ly/2viYYc2>
- HASINOFF, A. A. (2016). How to have great sext: consent advice in online sexting tips. *Communication and Critical/Cultural Studies*. 13 (1): 58–74.
- HOUCK, C. D. D. BARKER, C. RIZZO, E. HANCOCK, A. NORTON, L. K. BROWN. (2014). Sexting and sexual behavior in at-risk adolescents. *Pediatrics*. 133 (2): 276–282.
- HULLAND, E. N., J. L. BROWN, A. L. SWARTZENDRUBER, J. M. SALES, E. S. ROSE, R. J. DICLEMENTE. (2014). The association between stress, coping, and sexual risk behaviors over 24 months among African-American female adolescents. *Psychology, Health & Medicine*. 20: 443–456. <https://doi.org/10.1080/13548506.2014.951369>
- KERNSMITH, POCO D., B. G. VICTOR, J. P. SMITH-DARDEN. (2018). Online, Offline, and over the Line: Coercive Sexting among Adolescent Dating Partners. *Youth & Society*. 50 (7): 891–904.
- KLETTKE, B., D. J. HALLFORD, D. J. MELLOR. (2014). Sexting prevalence

- and correlates: A systematic literature review. *Clinical psychology review*. 34 (1): 44–53.
- LENHART, A. (2009). Teens and sexting: How and why minor teens are sending sexually suggestive nude or nearly nude images via text messaging. <http://www.pewinternet.org/Reports/2009/Teens-and-Sexting.aspx>.
- LEVINE, D. (2013). Sexting: A terrifying health risk... or the new normal for young adults? *Journal of Adolescent Health*. 52: 257–258. <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2013.01.003>
- MANNING, J. (2020). Sexting. U: Merskin, D. (ur.), *The SAGE international encyclopedia of mass media and society*, SAGE Publications, Inc., str. 1556–1557. <https://www.doi.org/10.4135/9781483375519.n599>
- MARUME, A., J. MARADZIKA, J. JANUARY. (2018). Adolescent sexting and risky sexual behaviours in zimbabwe: A cross-sectional study. *Sexuality & Culture*. 22 (3): 931–941. <https://doi.org/10.1007/s12119-018-950>
- MEDRANO, J. L. J., F. L. ROSALES, M. GÁMEZ-GUADIX. (2018). Assessing the links of sexting, cybervictimization, depression, and suicidal ideation among university students. *Archives of Suicide Research*. 22 (1): 153–164.
- MORENO M. A., J. KOLB. (2012). Social Networking Sites and Adolescent Health. *Pediatr Clin*. NA 59: 601–612.
- OJEDA, M.; R. DEL REY, M. WALRAVE, H. VANDEBOSCH. (2020). Sexting in Adolescents: Prevalence and Behaviours. *Comunicar. Media Education Research Journal*. 28 (64): 9–19.
- OLATUNDE, O., F. BALOGUN. (2017). Sexting: Prevalence, Predictors, and Associated Sexual Risk Behaviors among Postsecondary School Young People in Ibadan, Nigeria, *Front. Public Health*. 5: 96.
- OLATUNJI, BALOGUN A.; G. AYODEJI, OBIMUYIWA, A. ISIAKA, B. A. ONIYE. (2019). Prevalence and Determinants of Sexting Behaviour among Undergraduates in Kawara State. *Journal of Education and Learning (EduLearn)*. 13 (4): 567–574.
- OUYTSEL, VON J.; K. PONNET, M. WALRAVE, L. D’HAENENS. (2017). Adolescent sexting from a social learning perspective. *Telematic and Informatic*. 34 (1): 287–298.
- PARKER, T. S., K. M. BLACKBURN, M. S. PERRY, J. M. HAWKS. (2013). Sexting as an intervention: Relationship satisfaction and motivation considerations. *The American Journal of Family Therapy*. 41 (1): 1–12.
- QUAYLE E., E. NEWMAN E. (2015). The Role of Sexual Images in Online

- and Offline Sexual Behaviour With Minors. *Curr Psychiatry Rep.* 17 (6): 1–6.
- RUSSO, CHARLES J.; K. J. ARNDT. (2010). Technology and the Law: The Dangers of Sexting in Schools. *School Business Affairs.* 76 (4): 36–38.
- SCHMITZ, S., L. SIRY. (2011). “Teenage folly or child abuse? State responses to “sexting” by minors in the U.S. and Germany”. *Policy & Internet.* 3 (2): 25–50. doi:10.2202/1944-2866.1127.
- SESAK, K.; A. DODAJ. (2020). *Seksting: Razmjena seksualno eksplicitnog sadržaja*, Sveučilište u Mostaru, Mostar.
- TEMPLE J. (2015). A Primer on Teen Sexting. JAACAP Connect. <http://www.jaacap.com/pb/assets/raw/Health>.
- VAN OUYTSEL, J., E. VAN GOOL, K. PONNET, M. WALRAVE. (2014). Brief report: The association between adolescents’ characteristics and engagement in sexting. *Journal of Adolescence.* 37: 1387–1391. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2014.10.004>
- VILLACAMPA, C. (2017). Teen sexting: Prevalence, characteristics and legal treatment. *International Journal of Law, Crime and Justice.* 49: 10–21.
- WALSH, D. (2019). Young People’s Considerations and Attitudes towards the Consequences of Sexting. *Educational & Child Psychology.* 36 (1) 58–73 .
- WINKELMAN, S.B., K. V. SMITH, J. BRINKLEY, D. KNOX. (2014). Sexting on the college campus. *Electronic, Journal of Human Sexuality,* 17.
- WOLAK J., D. FINKELHOR, K. J. MITCHELL. (2012). How often are teens arrested for sexting? Data from a national sample of police cases. *Pediatrics.* 129: 4–12.
- YBARRA, M. L., K. J. MITCHELL. (2014). „Sexting“ and its relation to sexual activity and sexual risk behavior in a national survey of adolescents. *Journal of adolescent health.* 55 (6): 757–764.
- YÉPEZ-TITO, P., M. FERRAGUT, M. J. BLANCA. (2021). Fortalezas psicológicas como factores protectores frente a la participación de adolescentes en comportamientos de sexting. *Anales de Psicología / Annals of Psychology.* 37 (1): 142–148.
- YORK, L. (2019) Attitudes to sexting amongst post-primary pupils in Northern Ireland: A liberal feminist approach. Ph.D. thesis, Queen’s University, Belfast.

CHARACTERISTIC OF SEXTING AMONG YOUNG PEOPLE

Katarina ŠIMIĆ

Faculty of Science and Education, University of Mostar

ABSTRACT

KEYWORDS:

youth, motives,
consequences, prevalence,
sexting

This paper offers an overview of the nature of sexting among young people with a clear description of the definition, prevalence, motives and consequences of participation in sexting. A review of the literature shows that sexting is most often defined as sending, receiving and exchanging sexually explicit content (text messages, photos or videos). In recent years, sexting has become an increasingly popular way of communication among young people. The motives for engaging in sexting are most often flirtation, desire for intimacy and excitement, attracting attention, persuasion to sexting by a partner, desire to initiate sexual activity, but also boredom. The consequences of sexting are usually reflected in low self-esteem, increased stress, symptoms of depression, anxiety, and suicide risks. In the literature, we most often encounter negative outcomes of sexting (anxiety, depression, excessive alcohol use), while the positive outcomes of sexting (normative sexual behavior, relationship satisfaction, arousal, happiness, flirtation) are not sufficiently emphasized. The paper will provide an overview of internationally relevant and recent research on sexting, the prevalence of sexting, the motives for participating in sexting and the consequences of sexting.